

Spm. nr. S 2946

Til fødevareministeren (24/4 03) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren undersøge de lovmæssige muligheder for, at landmænd får lov til at udleje braklagte arealer til byboere der ønsker sig et lille stykke jord, de kan anvende som kolonihave?«

Begrundelse

Spørgeren finder, at der ville være flere fordele ved at åbne denne mulighed for landmændene. For det første ville man kunne udnytte en del af den danske landbrugsjord, som på grund af de nuværende EU-regler i dag ligger uudnyttet hen. For det andet er der mange byboere, som på grund af manglen på kolonihaver ikke kan få opfyldt deres ønske om et lille stykke jord, hvor de kan komme væk fra byen, nyde den friske luft og dyrke de grøntsager, de har lyst til. Ordningen skal naturligvis være frivillig for den enkelte landmand.

Svar (2/5 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Jeg kan henholde mig til følgende svar udarbejdet af Direktoratet for FødevarerErhverv:

»De nærmere regler for hektarstøtteordningen er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 af 22. oktober 1999. Det følger af artikel 19, stk. 3 i denne forordning, at de udtagne arealer ikke må anvendes til nogen form for landbrugsproduktion, bortset fra dyrkning af afgrøder til non-food formål efter de særlige regler herfor. Desuden må de udtagne arealer ikke gøres til genstand for indtægtsgivende udnyttelse, der er uforenelig med dyrkning af markafgrøder. Det betyder, at landmanden ikke må tjene penge fra det udtagne areal for aktiviteter, som han ikke kunne gennemføre, hvis marken havde været dyrket med for eksempel korn.

Ved dyrkning af marken ville landmanden ikke kunne udleje arealet som kolonihave. Artikel 19, stk. 3, forhindrer derfor også udlejning af udtagne arealer som kolonihave. Hertil kommer, at dyrkning af grøntsager i en kolonihave i forhold til EU-reglerne må sidestilles med landbrugsproduktion beregnet som foder eller fødevarer. Det vil således kræve en ændring af EU-

reglerne, hvis der skal skabes mulighed for at anvende de udtagne arealer som kolonihaver.«

Spm. nr. S 2947

Til fødevareministeren (24/4 03) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at få indført mærkning af kyllingekød, således at det af mærkningen fremgår, hvilket land kødet kommer fra?«

Begrundelse

Det har været fremme i medierne, at Tulip Slagterierne markedsfører thailandsk kyllingefilet uden at anføre, at produktet kommer fra Thailand, hvilket er ren vildledning for de danske forbrugere. Spørgeren finder det uhyre vigtigt at få lavet en mærkningsordning, så forbrugerne ved, hvor kødet stammer fra.

Det skal præciseres, at Danmark importerer kyllinger fra blandt andet Thailand og Brasilien, hvilke landes myndigheder ikke har de samme høje krav til dyrevelfærd og fødevarer sikkerhed i produktionen, som danske myndigheder har over for dansk producerede kyllinger.

Svar (2/5 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Mærkning af fødevarer med oprindelse er et EU-harmoniseret retsområde, og et generelt mærkningskrav vil derfor kræve en fællesskabsbeslutning.

Mærkningsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, med senere ændringer) harmoniserer de generelle mærkningsregler for fødevarer i fællesskabet. Direktivet er implementeret i den danske mærkningsbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 741 af 9. august 2000 om mærkning m.v. af fødevarer, senest ændret med bekendtgørelse nr. 993 af 9. december 2002).

Det skal bemærkes at, reglerne ikke begrænser producenteres mulighed for frivilligt at mær-